

MOC ZMARTWYCHWSTANIA CHRYSTUSA

Tekst przewodni: 1 Kor 15,14-17.

Zakres studium: 1 Kor 15.

Część I: Przegląd

Wprowadzenie: Mała dziewczynka przyglądała się swojej babci sadzącej cebulki tulipanów w ogródku. Zdziwiona zapytała:

- Babciu, dlaczego zakopujesz dobre cebulki w ziemi?

Babcia uśmiechnęła się i odpowiedziała:

- To nie są zwykłe cebulki. To cebulki tulipanów. Teraz zakopuję je w ziemi, a wiosną wyrosną z nich piękne kwiaty.

Dziewczynka popatrzyła na babcię z niedowierzaniem.

- Z tych małych cebulek wyrosną piękne tulipany?

- O tak - zapewniła babcia.

Dziewczynka zastanowiła się przez chwilę i zapytała:

- Czy z nami będzie tak samo, kiedy Pan Jezus wzbudzi nas z martwych? Czy my także obudzimy się piękni?

Niezły sposób rozumowania. Apostoł Paweł zapewne uśmiechnąłby się, słysząc tę małą dziewczynkę.

W 1 Kor 15 Paweł napisał coś bardzo radykalnego. Otóż zmartwychwstanie jest realne, a nasze kruche, „zwykłe” ciało zostanie wskrzeszone jako uwielbione, przemienione, doskonałe - tak dobre, że nie potrafimy sobie tego wyobrazić. Taka jest chrześcijańska nadzieja - śmierć to nie koniec. Wierzący po śmierci śpią w prochu i czekają na wielkie przebudzenie w nowym świecie.

Tematy lekcji: 15. rozdział *1. Listu do Koryntian* jest teologicznie jednym z najbogatszych rozdziałów *Nowego Testamentu*. Dotyczy on głównie zmartwychwstania Chrystusa oraz zmartwychwstania wierzących w czasie powtórnego przyjścia Chrystusa. W tej lekcji podejmiemy cztery zasadnicze tematy poruszone w 1 Kor 15:

1. Zmartwychwstanie Chrystusa. Paweł rozpoczyna od potwierdzenia historycznej realności zmartwychwstania Chrystusa, powołując się w tym celu na naocznych świadków (1 Kor 15,1-11). To potwierdzenie ma zasadnicze znaczenie dla przesłania ewangelii i chrześcijańskiej wiary.

2. Zmartwychwstanie wierzących. Paweł stwierdza, że skoro Chrystus zmartwychwstał, także wierzący zostaną wzbudzeni z martwych (1 Kor 15,12-34). Apostoł zaprzecza twierdzeniom, iż zmartwychwstanie jest niemożliwe. Objaśnia przy tym fatalne skutki takiego poglądu. Otóż gdyby nie było zmartwychwstania, wiara chrześcijan byłaby daremna, a oni byliby skazani na wieczną śmierć z powodu grzechu.

3. Natura zmartwychwstałego ciała. Następnie Paweł wyjaśnia, jakiego rodzaju ciało otrzymają zmartwychwstali ludzie (1 Kor 15,35-49). Używa przy tym metafory przemiany przemijającego ciała w nieprzemijające, uwielbione ciało.

4. Zwycięstwo nad śmiercią. Kulminacją rozdziału jest triumfalna deklaracja, iż śmierć została pokonana przez Chrystusa (1 Kor 15,50-57). „Pochłonięta jest śmierć w zwycięstwie!” (1 Kor 15,54) to kluczowe wyrażenie wskazujące na to, jak zmartwychwstanie odmieni przeznaczenie ludzkości. Paweł kończy rozdział wezwaniem do wytrwałości (1 Kor 15,58). Skoro zmartwychwstanie jest realne, wierzący powinni trzymać się mocno i wiedzieć, że ich trud nie jest daremny w Panu.

Część II: Komentarz

1. Tło: Przesłanie 1 Kor 15 jest zdecydowanym zaprzeczeniem dominujących pogańskich poglądów w I wieku n.e. w Koryncie, który był kulturowo miastem greckim, ale filozoficznie bardziej różnorodnym. Nauczanie Pawła o zmartwychwstaniu zasadniczo odbiegało od dominującego światopoglądu.

Grecka (w tym zwłaszcza platońska) myśl filozoficzna nie tylko zakładała istnienie nieśmiertelnej duszy mogącej istnieć niezależnie od ciała, ale także postrzegała ciało jako mniej ważne, a nawet nazywała je więzieniem duszy. Zgodnie z tym poglądem zbawienie oznaczało uwolnienie od materialnego ciała i wkroczenie w czysto duchową, bezcielesną egzystencję. Jednak Paweł zdecydowanie głosił fizyczne zmartwychwstanie, a nie jakąś bezcielesną duchową kontynuację istnienia. Uczył, że doczesne ciało zostanie zastąpione ciałem niezniszczalnym, wiecznym. Wielu korynckim intelektualistom taki pogląd mógł się wydawać radykalny, a nawet odrażający.

Wielu Greków wierzyło w istnienie nieśmiertelnej duszy, ale nie wierzyło w zmartwychwstanie. Myśl

o zmartwychwstaniu ciała kojarzyła się im raczej z powrotem do niewoli a nie wyzwoleniem od wiecznej śmierci. Paweł uczył czegoś zdecydowanie odmiennego. Podkreślał całościowy biblijny obraz człowieka jako jedności ciała i ducha, a nie duszy uwięzionej w ciele i czekającej na wyzwolenie z niego. Według Pawła zmartwychwstanie jest ostatecznym zwycięstwem nad największym wrogiem - śmiercią. Zwycięstwo to nie jest ucieczką od ciała, ale przemianą doczesnego człowieka w wiecznego, obdarzonego nieśmiertelnością.

W szerokim spektrum grecko-rzymskiego pogaństwa występowały rozmaite wyobrażenia o życiu po śmierci. Niektórzy przejawiali w tej kwestii agnostyczny sceptycyzm. Inni wierzyli w mglistą, niejasną egzystencję po śmierci (np. w Hadesie, krainie umarłych). W przeciwieństwie do tego Paweł uczył czegoś, co dawało nadzieję i ufność, mianowicie zmartwychwstania, które miało być pewne, chwalebne i fizyczne. To przyszłe wydarzenie uznawał za pewne na podstawie zmartwychwstania Chrystusa potwierdzonego przez naocznych świadków i głoszonego przez chrześcijan. Pogańskie poglądy najczęściej miały fatalistyczny wydźwięk - z punktu widzenia doczesnego życia śmierć była postrzegana jako ostateczność, a ewentualne życie po śmierci daleko odbiegało od tego, co w doczesności przywykliśmy nazywać życiem.

Paweł kończy rozdział wzywając do wytrwałego dążenia do celu i przypominając swoim adresatom, że „trud wasz nie jest daremny w Panu” (1 Kor 15,58). Zmartwychwstanie daje znaczenie, nadzieję i motywację do wiernego życia dla Boga. Nauczanie Pawła w 1 Kor 15 było sprzeczne z ówczesną kulturą i stanowiło odważną konfrontację z założeniami intelektualnymi przyjmowanymi przez koryntskich pogańskich intelektualistów. Zamiast przychylić się do poglądu o bezcielesnych duszach wiodących mglistą egzystencję w innym wymiarze, Paweł nakreślił obraz nowego stworzenia, w którym śmierć jest pokonana, a odkupiona ludzkość żyje wiecznie.

2. Zmartwychwstanie Chrystusa: 1 Kor 15,1-11 to zasadniczy fragment, w którym Paweł kładzie podstawę pod wszystko, co napisze dalej w tym rozdziale. Ta część rozdziału jest zarówno osobista jak i teologiczna, a Paweł potwierdza w niej przesłanie ewangelii i podkreśla w tym kontekście znaczenie zmartwychwstania Jezusa. Zaczyna od przypomnienia Koryntianom ewangelii, którą już znają. Nie podaje im czegoś nowego, ale prowadzi wierzących do tego, od czego zaczęli odchodzić. Podkreśla myśl, iż wiara musi się opierać na mocnych podstawach. Nie powinna być chwilową akceptacją, ale stałą ufnością. W 1 Kor 15,3-4 znajdujemy jedno z najwcześniejszych podsumowań chrześcijańskich wierzeń w całym *Nowym Testamencie*, oparte na czterech kluczowych historycznych elementach:

1. *Chrystus umarł.* Jego śmierć nie była jedynie aktem męczeństwa, ale prawdziwą ofiarą złożoną *za nasze grzechy*.
2. *Chrystus został pochowany.* Jego pogrzeb potwierdza, że Jego śmierć była rzeczywista i całkowita.
3. *Chrystus powstał z martwych.* Jego zmartwychwstanie jest najważniejszym z cudów.
4. *Wszystko to wydarzyło się zgodnie z Pismem Świętym.* Tak więc śmierć Chrystusa, Jego pochowanie i zmartwychwstanie były w Bożym planie od początku.

Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa nie były opcją czy filozoficzną teorią - te wydarzenia rzeczywiście nastąpiły i znajdują potwierdzenie zarówno w *Piśmie Świętym* jak i historii. Zmartwychwstanie Chrystusa było wydarzeniem publicznym, fizycznym i weryfikowalnym. W 1 Kor 15,9-11 Paweł podaje siebie jako przykład działania mocy zmartwychwstania, dowodząc, że zmartwychwstanie jest nie tylko doktryną, w którą należy wierzyć, ale odradzającą mocą zmieniającą ludzi.

3. Zmartwychwstanie wierzących: W 1 Kor 15,35-49 Paweł porusza najważniejsze pytania, jakie Koryntianie znajdujący się pod wpływem greckiej filozofii mogli zadawać w kwestii zmartwychwstania. „Choć od początku chodziło o fizyczne zmartwychwstanie, słowo »ciało« pojawia się w tym kontekście po raz pierwszy w tym rozdziale i stanowi ważny element 1 Kor 15,35-49” (Mark Taylor, w: *The New American Commentary: 1 Corinthians*, t. 28, red. E. Ray Clendenen i in., Nashville 2014, s. 401).

Paweł zaczyna od użycia agrarnego porównania, by przeciwstawić się światopoglądowi nisko oceniającemu fizyczne ciało. Apostoł używa metafory ziarna, które musi „umrzeć”, by wydać nowe życie. Zmartwychwstanie nie znaczy, że Bóg poddaje obecne ciało recyklingowi, ale że przekształca je w coś chwalebne. Wskazując Bożą twórczą różnorodność, Paweł zapewnia czytelników, że Bóg może dać nam nowe, odpowiednie ciało. Bezpośrednio przeciwstawia nasze obecne ciało naszemu ciału zmartwychwstałemu. Obecnie nosimy obraz ziemskiego człowieka (Adama), ale będziemy nosić obraz niebiańskiego Człowieka (Chrystusa). Jak odziedziczyliśmy upadłe ciało Adama, tak odziedziczymy zmartwychwstałe, uwielbione ciało Chrystusa. Ostatecznie będziemy wyglądać mniej jak Adam a więcej jak Jezus - w chwale, silni i w życiu pełnym Ducha Świętego.

4. Zwycięstwo nad śmiercią: Po wyjaśnieniu natury zmartwychwstałego ciała, w ostatniej części rozdziału (1 Kor 15,50-58) Paweł ogłasza ostateczne zwycięstwo nad śmiercią i nadzieję wypływającą z tego zwycięstwa. „Ciało i krew” w wersecie 50 odnoszą się do naszej obecnej, przemijającej ludzkiej natury. Nie znaczy to, że ciało jest złe samo w sobie, ale że wymaga odrodzenia.

To odrodzenie nastąpi podczas powtórnego przyjścia Chrystusa, kiedy wierzący, zarówno martwi jak

i żywi, zostaną przemienieni w mgnieniu oka. Następnie Paweł używa metafory odzienia, stwierdzając, że musimy „przyodziać się” na wieczność. Zmartwychwstanie oznacza odzianie w nieśmiertelność - nie jedynie przetrwanie śmierci, ale stanie się uwielbioną całością. Łącząc cytaty z Iz 25,8 i Oz 13,14 Paweł wskazuje, że śmierć zostanie pochłonięta - nie jedynie zraniona, ale w pełni unicestwiona przez zmartwychwstanie Chrystusa. „Żądło” śmierci jest jak żądło owada - boli, ale Chrystus może usunąć jego jad.

Werset 1 Kor 15,56 wydaje się trudny na pierwszy rzut oka. Sugeruje, jakby moc grzechu była związana z prawem Bożym. Specjalizujący się w egzegezie *Nowego Testamentu* biblista zauważa: „Paweł nie rozwija dalej powiązania między triadą śmierci, grzechu i prawa. Niewątpliwie Koryntianie mieli zrozumieć ten teologiczny skrót na podstawie wcześniejszej otrzymanej nauki. Jej szczegóły są rozwinięte i zachowane dla nas w innych tekstach, w tym zwłaszcza Rz 5-7. Choć Paweł wyszydza śmierć i ogłasza zwycięstwo w czasie teraźniejszym, ostateczne zwycięstwo nastąpi podczas powtórnego przyjścia Chrystusa, kiedy ci, którzy należą do Niego, zostaną wskrzeszeni (15,23). Innymi słowy, Paweł rozważa klęskę śmierci z punktu widzenia dnia zmartwychwstania” (Mark Taylor, w: *The New American Commentary: 1 Corinthians*, t. 28, s. 415). Paweł wskazuje, że prawo objawia grzech, więc ukazuje fakt, iż ludzkość została potępiona. W ten sposób niejako nadaje grzechowi moc. Bez Chrystusa grzech prowadzi do śmierci i sądu. W Chrystusie grzech zostaje przebaczone, a śmierć - pokonana. Zmartwychwstanie to nie jedynie teologiczna kwestia - to powód, by oddawać cześć Bogu, żywić nadzieję i żyć bez lęku już tu i teraz.

Część III: Zastosowanie

1 Kor 15 jest zasadniczym rozdziałem w nauczaniu Pawła o zmartwychwstaniu wierzących w dniu powtórnego przyjścia Chrystusa. Rozważcie poniższe pytania zarówno pod kątem teologicznej dyskusji jak i osobistego zastosowania:

1. Dlaczego Paweł kładzie nacisk na świadectwo naocznych świadków zmartwychwstania Jezusa?
2. Jak wyjaśniłbyś znaczenie zmartwychwstania komuś, kto ma wątpliwości co do sensu chrześcijańskiej wiary?
3. Jak osobista historia Pawła (1 Kor 15,9-10) dodawała wiarygodności jego przesłaniu?
4. Co według Pawła wynikałoby z faktu nieautentyczności zmartwychwstania (1 Kor 15,14-19)?
5. Czy we współczesnej kulturze istnieją wątpliwości w kwestii zmartwychwstania podobne do tych, jakie istniały w Koryncie w I wieku n.e.?
6. Jak zmartwychwstanie kształtuje twoje zrozumienie życia, śmierci i tego, co następuje po niej?
7. Jak metafory użyte przez Pawła (np. ziarno dające początek nowej roślinie) pomagają ci zrozumieć ideę przemienienia?
8. Jak rozdział ten pomaga ci stawić czoła żałobie po stracie bliskich?
9. Jak wiara w zmartwychwstanie nadaje cel naszemu życiu i wzmacnia ducha wytrwałości w codziennych zmaganiach?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.

www.adwent.pl

dział: Studium biblijne

- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz. 20.00

Zoom: 856 5129 9515

Kod dostępu: Biblia